

1 Απριλίου 2017

Επιστήμη: Ποια η εμμονή της Δυτικής χριστιανικής Εκκλησίας;

[Επιστήμες / Επιστήμη & Θρησκεία](#)

[Μάνος Δανέζης, Αστροφυσικός](#)

Η εμμονή της Δυτικής χριστιανικής Εκκλησίας να στηρίζει τα

καμπαλιστικά ιουδαϊκά δόγματα που αφορούσαν την επιστήμη, διατηρήθηκε μέχρι των ημερών μας, όταν υπό την ισχυρή κοινωνική πίεση, άρθηκαν τα αναθέματα που είχαν διατυπωθεί εναντίον σπουδαίων αστρονόμων.

Όμως, σε πολλές άλλες περιπτώσεις, τα υλιστικά και μηχανιστικά επιστημονικά χαρακτηριστικά της μεγάλης επιστημονικής επανάστασης δεν συνάντησαν καμιά αντίδραση αφού εναρμονίζονταν με το ιουδαϊκό και καμπαλιστικό χριστιανικό δόγμα της Δυτικής Εκκλησίας.

Ως παράδειγμα αναφέρουμε τον Νεύτωνα και την επιστημονική γνώση που ανέπτυξε. Η σκέψη του μεγάλου Άγγλου φυσικού αποδέχθηκε φιλοσοφικά την άποψη ότι η ύλη, όπως την αντιλαμβάνονται οι αισθήσεις και τα όργανά μας, αποτελεί το πρωταρχικό και γενεσιουργό αίτιο του Σύμπαντος. Ενώ, πριν και πίσω από αυτή, δεν υπήρχε τίποτα άλλο παρά μόνο ο Θεός. Διατυπώνοντας την άποψη αυτή ο Νεύτων αποδέχτηκε πλήρως την ιουδαϊκή θεολογική θέση περί γενέσεως του Σύμπαντος, άρα και τη θέση των δυτικών χριστιανικών δογμάτων.

Αντίθετη με αυτή την άποψη υπήρξε η Ορθόδοξη χριστιανική παράδοση, η οποία μέσω του Μεγάλου Βασιλείου, στην Α΄ Επιστολή του «Εις την Εξαήμερον» αναφέρει: «Όπως φαίνεται, υπήρχε κάτι πριν από αυτόν τον κόσμο, που η διάνοιά μας μπορεί να το συλλάβει μόνο θεωρητικά. Έμεινε όμως έξω από την εξιστόρηση, επειδή ήταν ακατάλληλο για ανθρώπους που μαθήτευαν ακόμα... και ήταν νήπιοι στη γνώση. Υπήρχε μια κατάσταση αρχαιότερη από τη γένεση του κόσμου, αρμόδια στις υπερκόσμιες δυνάμεις. Η κατάσταση η πάνω από τον χρόνο, η αιώνια, η παντοτινή».

Τα υλιστικά και μηχανιστικά χαρακτηριστικά του Δυτικότροπου Χριστιανισμού

Τα υλιστικά και μηχανιστικά χαρακτηριστικά του Δυτικότροπου Χριστιανισμού μεταφέρθηκαν στην Ελλάδα μετά την απελευθέρωσή της από τον τουρκικό ζυγό. Η μεταφορά αυτή έγινε από βαθιά θρησκευόμενους λογίους εκείνης της περιόδου, οι οποίοι πίστευαν ότι τα δυτικά θεολογικά δόγματα μπορούσαν να βοηθήσουν την εξάπλωση και την εδραίωση της χριστιανικής πίστης στην Ελλάδα και επιπλέον να στηρίξουν την ανάπτυξη της επιστήμης στα πρότυπα των άλλων ανεπτυγμένων δυτικών κρατών.

Η προσπάθεια αυτή βρήκε τη θερμή στήριξη των διοικητικών δομών τού μόλις τότε απελευθερωμένου Ελληνικού Κράτους, οι οποίες προερχόμενες από τη Δυτική Ευρώπη γνώριζαν μεν πολύ καλά τη δυτική χριστιανική δογματική, αγνοούσαν

όμως την Ορθόδοξη Θεολογία. Ως εκ τούτου, οι νεότερες από την Εσπερία θεολογικές απόψεις βρήκαν στην Ελλάδα θερμή στήριξη και εξαπλώθηκαν.

[συνεχίζεται]

Το παρόν κείμενο είναι το δεύτερο μέρος του άρθρου «Επιστήμη και Θεολογία» των Στράτου Θεοδοσίου και Μάνου Δανέζη, που η ΠΕΜΠΤΟΥΣΙΑ δημοσιεύει σε συνέχειες

Δείτε το πρώτο μέρος του άρθρου [εδώ](#)

<http://bit.ly/2mWQ9zx>